

Νέα Κηφισιά,
31 Δεκεμβρίου 2023

Αγαπητέ Κώστα και Μαρία, Πανοσιολογιότατε, κ. Δήμαρχε, κ. εκπρόσωπε των Ενόπλων Δυνάμεων και της Πολεμικής Αεροπορίας,, κ. εκπρόσωποι των Σωμάτων Ασφαλείας, αγαπητοί παρευρισκόμενοι,

Εκ μέρους των εδώ αλλά και των αλλαχού συμμαθητών του Νίκου, θα μου επιτρέψετε να απευθύνω μερικές σκέψεις που λόγω του σκοπού, του χώρου και της σημασίας του, είναι απλές, γνήσιες και από βάθους καρδιάς.

Τελευταία μέρα του χρόνου σήμερα και ως συνήθως αυτή τη μέρα, κάνουμε τον απολογισμό της χρονιάς και των γεγονότων που μας σημάδεψαν. Είναι η μέρα που μας επιτρέπει με μία μικρή μεν, αλλά σχετική απόσταση από τα γεγονότα, άλλοτε να προσπαθούμε να τα ωραιοποιήσουμε και άλλοτε να τα εξορκίσουμε, πότε με την αναφορά τους και πότε με τη συνειδητή απαλοιφή τους. Εντούτοις, αυτός ο απολογισμός βασίζεται τις περισσότερες φορές στην επεισοδιακή μας μνήμη, με αποτέλεσμα να περιορίζεται στο συμβατικό όριο των τελευταίων 12 μηνών που αυτή η μνήμη, μας επιβάλλει, με αποτέλεσμα να χάνουμε τη διαχρονικότητα της ιστορικής διαδρομής μας.

Η σημερινή μας όμως παρουσία σε αυτόν εδώ τον ισόπλευρο τριγωνικό χώρο οφείλεται εκτός της ευγενούς πρωτοβουλίας της απερχόμενης δημοτικής αρχής, σε μία άλλη μνήμη, τη σημασιολογική η οποία διαπερνά αυτή την ιστορική μας διαδρομή. Είναι εκείνη η μνήμη μακράς διάρκειας που ορίζει τις αυτοβιογραφικές, δηλαδή τις αυτοπροσδιοριστικές μας μνήμες, και μία από αυτές, ολοζώντανη εδώ μπροστά μας 31 ολόκληρα χρόνια μετά, είναι αυτή του ες αεί φίλου και συμμαθητή Υποσμηναγού Ιπταμένου, Νικόλαου Σιαλμά. Αυτοπροσδιοριστική διότι οι συνθήκες και ο τοποχρόνος της απώλειας της ανθρώπινης φύσης του, νοσηματοδότησαν για όλους εμάς τους υπόλοιπους νεαρούς τότε αεροπόρους, στον αέρα και στο έδαφος, την αξία και το μεγαλείο της προσήλωσης σε αρχές και ιδανικά, χωρίς συμβιβασμούς και παραδοχές.

Ταυτόχρονα όμως, σημειολόγησε για το ευρύτερο συλλογικό υποσυνείδητο της ελληνικής κοινωνίας, και απόδειξη είναι αυτό εδώ το μνημείο, την έννοια ότι η εθνική ανεξαρτησία, η ελευθερία, η αξιοπρέπεια, ουσιαστικώς και όχι τύποις, κατακτώνται μεν με μόχθο, αρετή, ευνομία, ισονομία και δικαιοσύνη αλλά ταυτόχρονα όταν απαιτηθεί, και με αναπόφευκτες θυσίες. Θυσίες οι οποίες συμβαίνουν διότι ο φέρων την ευθύνη θεωρεί ότι δεν υπάρχει στιγμή στη ζωή χωρίς καθήκον. Και ο Υποσμηναγός Σιαλμάς ήταν ένας από αυτούς τους φέροντες και το απέδειξε εκείνο το πρωινό, τον Ιούνιο του 1992.

Αποκαλούμε ήρωες τους συνανθρώπους μας, πολίτες, ένστολους και στρατιωτικούς, που χάνουν τη ζωή ή τη σωματική τους ακεραιότητα κατά την υπηρετηση υψηλών αξιακών αρχών έναντι της Πολιτείας και του Έθνους. Το πιθανότερο όμως είναι ότι κανένας από όλους όσοι μετέχουν σε αυτή τη μέθεξη καθήκοντος, διότι περί μέθεξης και δη πνευματικής πρόκειται, δεν θα αποδεχόταν αυτόν τον χαρακτηρισμό, τόσο από σεμνότητα όσο και από την ασυμβατότητα μεταξύ των υψηλών απαιτήσεων αυτών των αρχών και της αίσθησης του ανολοκλήρωτου υπόχρεου έργου τους, έναντι αυτών. Υπάρχει όμως και ένας ακόμα λόγος που άνθρωποι σαν τον Νίκο δεν θα ήθελαν να τον βλέπουμε ως ήρωα, αλλά ως κάποιον που θεωρούσε ότι η ζωή δεν έχει πνευματικό αλλά και πρακτικό νόημα αν δεν εμπεριέχει το καθήκον και την αίσθηση ευθύνης. Ενδεχομένως, αυτή η κατάταξη στο πάνθεο των ηρώων, να απαλλάσσει όλους εμάς τους υπόλοιπους από την υποχρέωση που

έχουμε έναντι της έννοιας «καθήκον», αφού το αναθέτουμε πλέον σε αυτούς τους λίγους και ξεχωριστούς ήρωες. Ας είμαστε λοιπόν περισσότεροι οι κοινοί θνητοί στην υπηρετηση της πατρίδας, ώστε να μην χρειάζονται εκείνοι οι λίγοι ήρωες που προσπαθούν να αναπληρώσουν το κενό μας.

Να είναι λοιπόν αυτό το μεγαλύτερο και καλύτερο μνημόσυνο που μπορούμε να κάνουμε στον Υποσμηναγό Σιαλμά, και ας είναι αυτό εδώ το μνημείο η μόνιμη υπενθύμιση ότι έχουμε ιερή υποχρέωση έναντι της πατρίδας και συνακόλουθα της ελληνικής κοινωνίας, ο καθένας από το μετερίζι του, να υπερβούμε την ιδιωτία και να στραφούμε στο κοινό, να προτιμήσουμε τη βάσανο της άδολης προσπάθειας από την τρυφηλότητα μίας δόλιας αδράνειας, να αναβιάσουμε εντέλει εαυτόν και να δώσουμε πίσω στην πατρίδα όλα αυτά που της έχουμε στερήσει τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες, προκοπή, αξιοπρέπεια και ελευθερία στις αποφάσεις της. Αυτά δηλαδή για τα οποία ο Νίκος πλήρωσε με το μεγαλύτερο τίμημα. Και το σημείο αυτό εδώ, κατά τη γνώμη μου, είναι εξαιρετικά συμβολικό και μπορεί με την κατάλληλη ενημέρωση να αποτελέσει ένα εφιαλτήριο αριστείας και αρετής. Το οφείλουμε, στη μάνα πατρίδα, δηλαδή στα αγέννητα παιδιά μας, αφού «Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον εστί η Πατρίς και σεμνότερον και Αγιότερον εν μείζονι μοίρα και παρά Θεοίς και παρ' ανθρώποις, τοις νουν έχουσιν».

κ. Δήμαρχε, ίσως από θεία πρόνοια, ίσως από συγκυρία, ίσως από μία αδιόρατη ενσυναίσθηση, επιλέξατε έναν τριγωνικό ισόπλευρο χώρο που κατά τον νεοπλατωνικό Πρόκλο, ως τρίγωνο αποτελεί τη Ζωογόνο Πηγή της Ψυχής ενώ κατά τον Ξενοκράτη ως ισόπλευρο αφιερώνεται, “ανείται”, σε όλες τις θείες ψυχές, και για το λόγο αυτό θα μου επιτρέψετε να σας συγχαρώ που επιλέξατε να κλείσετε τη θητεία σας με αυτήν την υπενθύμιση, ότι ο Υποσμηναγός Νικόλαος Σιαλμάς αποτελεί μία Ζωογόνο Πηγή της Ψυχής των πολιτών της Νέας Κηφισιάς και δικαιοματικά του αφιερώθηκε αυτός ο χώρος των θείων ψυχών.

Όλα αυτά όμως θα ήταν ελλιπή στην περιγραφή τους, αν δεν περιείχαν την παράμετρο των των γονέων και της οικογένειας. Είναι όλοι αυτοί οι οποίοι σήκωσαν το βάρος της απώλειας με πόνο αλλά ταυτόχρονα με ύψιστη εγκάρτερηση, τιμή και αξιοπρέπεια και μόνο ο υπέρτατος σεβασμός μας, τους αξίζει. Ένας σεβασμός που τουλάχιστον από τους αεροπόρους, μεταφορικά και κυριολεκτικά αποδίδεται κάθε φορά που αναφέρουν στον ασύρματο «άνωθεν Άκρα Σιαλμάς», όταν περνούν πάνω από εκεί, το νοτιότερο σημείο του Αγίου Ευστρατίου.

Ας ελπίσουμε λοιπόν αυτή η παραπάνω ζωογόνος πηγή να δροσίζει και τις ψυχές αυτών που εκ θέσεως διαχειρίζονται τα ύψιστα των πατριωτικών και εθνικών θεμάτων, για να συνεχίζουν οι αεροπόροι μας να αναφέρουν εκτός από σεβασμό αλλά και με υπερηφάνεια, «Άκρα Σιαλμάς».

Τιμή και δόξα στον Υποσμηναγό, φίλο και συμμαθητή Νικόλαο Σιαλμά, τιμή και δόξα σε όλους τους πεσόντες για τα δίκαια των αγέννητων του έθνους και του ελληνικού λαού.

Αθάνατος,

Σας ευχαριστώ